

forrás

A Győri Evangélikus Egyházközség időszaki kiadványa

2017 karácsony

Új remény ébred

Réges-régen, a messzi-messzi Galileában...

Javában zajlik a népszámlálás. Otthonukból az emberek útra kelnek születési helyükre, az elnyomó Római Birodalom utasítására.

Feszült a légkör, ám mindeközben a Galaxis Ura titokban egy csodát tervez.

Mária, a názáreti szűz férjével, Józseffel együtt Betlehem felé bandukol egy szamár hátán. Méhében ott a gyermek, aki megmentheti népét, s így újra felirradhat Izraelben a szabadság...

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké.

A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!” (Ézs 9,5-6)

Karácsonyt a szeretet ünnepeként szokták emlegetni, és ebben van igazság. Ám van egy másik aspektusa is ennek az időszaknak. Karácsony egyben a remény ünnepe is, az ébredő reményé. Annak a reményé, hogy egyszer béke lesz – a világban, hazánkban, családjainkban, a szívünkben. Annak a reményé, hogy végre megérkezik közénk a Szabadító, aki elég hatalommal és szeretettel bír ahhoz, hogy örök békét teremtsen.

Az évszázadok hosszú során át különböző hódítók elnyomása alatt szenvedő, sok erőszakot és igazságtalanságot megtapasztalt izraeli népben különösen erősen élt ez a remény. Az ő vágyakozásukat fogalmazza meg Ézsaiás próféta, amikor a csillagok háborúja helyett a csillagok békéjét hozó kiválasztottról beszél. Egy olyan személyről, akiben egyszerre van jelen a bölcs tanács, az erő, az atyai szeretet és a békesség hatalma. Az ígélet szerint mindez egy fiúgyermekben testesül meg, és az ő születése reményt és békét hoz a világnak. Nekünk.

Mária és férje, József hittek ebben az ígéletben. Bár nem egészen úgy teljesült, ahogyan elképzelték. Nekik viszont volt bátorságuk, hogy bízzanak Istenben, és ennek következtében tanúi, átélői lehettek a csodának: az Isten Fia testté lételemnek.

Egy olyan korban élünk, amikor mindennap háború zajlik – a világ egyes részein szószerinti értelemben. De vannak hétköznapi csatateretek is, ahol a házastársak, a szülők és gyermekeik, a testvérek, a munkáltatók és alkalmazottaik küzdenek egymással. Még ennél is aggasztóbb viszont, hogy Istennel sem vagyunk kibékülve. Pedig a Vele való kapcsolat a legfontosabb része az életünknek, és alapja minden más, emberi viszonyulásunknak.

A „békesség fejedelme” azért küldetett, hogy ezt az alapvető kapcsolatot helyrehozza, hogy teremtmény és Teremtője, bűnös és Megváltója, gyermek és Atyja között békességet teremtsen. A fiú nekünk született, és értünk halt meg. Harcolt a világunkban működő életellenes és emberellenes sötét erők és hatalmak ellen, és végül legyőzte a bűnt és a halált. A kereszten teljesítette feladatát: szabadságot és békét hozott mindenkinek, aki hisz benne, és őrá bízta a életét.

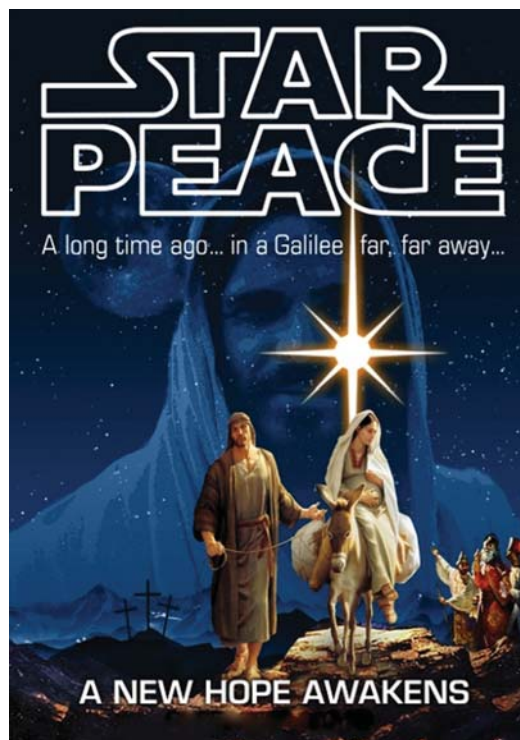
Karácsony a remény ünnepe. Nemcsak az új reményé, hanem a megígért gyermek már megszületett. A vágyott Szabadító már eljött. A Béke Fejedelme már uralkodik. Lehet, hogy magunk körül

még nem látjuk ezt, de megtapasztalhatjuk a tőle kapott belső nyugalomban, erőben és örömben.

Ha hiszünk az ígéletben, ha megtapasztaltuk és megértettük karácsony csodáját, akkor nekünk is az a küldetésünk, hogy „a békesség fejedelmének” lovagjai, az új remény hírnökei legyünk. Hogy az újrakezdés lehetőségét hirdessük a kudarcot vallóknak, a tehetetleneknek, hogy a szabadításról beszéljünk a bűneik rabságában vergődőknek, és hogy a békességről tanúskodjunk a békétleneknek.

Az Úr ereje legyen veletek!

Adámi Mária
püspöki asszisztens

Tájékoztató az Insula Lutherana projekt helyzetéről V. rész

Közeledve a reformáció 500. emlékévének végéhez, az Insula Lutherana felújításáról is elmondható, hogy a végéhez közeledik. A nyár folyamán befejeződött a régi iskola felújítása, belső átalakítása, valamint elkészült az új iskolarész, mely a tornateremnek is helyet ad. Jelen pillanatban a használatbavételi engedélyt várjuk a modern, 21. századi épületnek, melyet bejárva meglepéssel és örömmel tölt el a látvány, hiszen a világos és tágas terek, a korszerű technikai megoldások és felszerelések reménységünk szerint hozzájárulnak majd az oktató-nevelő munka sikerességéhez. Arról

utolsó téglákat, miközben óvodások és diákok, a nevelőtestület és gyülekezetünk tagjai a szeretetház lakóival élőláncként ölelték körül az evangélikus szigetet. A folyosóra azért volt szükség, mert a hideg időszakban diákok és pedagógusok ezen keresztül közlekednek a két épület között, arról nem is beszélve, hogy az óvoda udvarát használó óvodások nem keverednek az iskolásokkal. A folyosó így egy minimális területet elvesz ugyan az udvarból, de reménységünk szerint a szépen felújított, térburkolattal, játékokkal és növényekkel telepített udvar otthonos-

a gyülekezeti központ vizesblokkokkal, irodákkal, vendégszobákkal, teakonyhával, raktárral, gyülekezeti teremmel és különböző helyiségekkel, míg

miközben arra is oda kell figyelni, hogy egy működő intézményen belül történik minden, és amíg az iskolai munkákat a nyári szünetre

nem is beszélve, hogy a tornaterem lengő- és sportpadlóval ellátott padlózata csökkenti a tornaórákon az izületek igénybevételét. Összességében azt mondhatjuk, hogy az új épület elkészült, a feladat pedig, hogy otthonossá formáljuk, ránk vár használókra.

Időközben lezárult az udvar a Rába part felől, ami azt jelenti, hogy a régi és az új iskola épületet összekötő folyosó kivitelezési munkái is a finisbe érkeztek. November 17.-én elhelyeztük a falba az

sá és hasznossá lesz a használok számára.

A konvent épület előreláthatólag 2018 februárjára készül el, a használatbavételi engedély függvényében. Sajnos az Insula Lutherana egyik legöregebbi épülete számos olyan megoldandó feladatot rejtett a számunkra, melyek előre nem voltak láthatók, hátrálta ezzel a kivitelezési munkálatokat. Hála Istennek az összes felmerülő problémát sikerült megoldani, így a tervek szerint készülni el a földszinti részen

az emeleti részen a következő tanévtől beindulhat a 8. osztályos gimnázium kötelező kritériuma, a kollégium.

A szeretetház kivitelezési munkái is elkezdődtek, de a megnövekedett költségek és feladatok a jelenleg futó projekt keretein belül a meglévő épületek rendbetételét teszik csupán lehetővé. A csatorna és vízhalózat felújítása, a külső homlokzat rendbetétele, a liftek cseréje, a mosóhelyiség korszerűsítése és a többi feladat így is nagy munkát jelent,

lehetett időzíteni, addig a bentlakásos otthonban ilyen időszakokkal nem számolhatunk. Minden munkálatot szeretnénk úgy elvégezni, hogy a lehető legkevesbé zavarja otthonunk lakóit.

Összességében azt mondhatjuk, hogy a munkálatok jó ütemben haladnak, dacára minden felmerülő problémának. Ha most a vége felé közeledve visszatekintek az elmúlt évekre, akkor a digitális világból az „újratervezés” szó jut az eszembe, ami nem új tervek jelent, hanem az időközben, a feltárások során előkerülő műszaki problémák megoldását, melyeknek természetesen költségvonzatai is voltak. Istennek legyen hála, ezeken túljutva, a még hátralevő kivitelezési munkák elkészültével majd örömmel várhatjuk 2018. tavaszát, amikor is ünnepélyes keretek között átadásra kerül az Insula Lutherana, gyülekezetünk otthona, egyházunk, városunk, de bátran állíthatom, hogy házáink egyik ékszerdobozosa.

Csorba János
igazgató-lelkész

Vancsai Józseffel a Győri Evangélikus Egyházközség frissen megválasztott lelkészével bőven volt alkalma találkozni olvasóinknak liturgikus öltözetben, hiszen néhány hónapja már köztünk végzi szolgálatát. Viszont kevesen ismerik még olyan személyesen, ahogy a minap történt beszélgetésünk alkalmával nyilatkozott magáról.

Sziklamászás, kandalló és győri szószék

Interjú Vancsai József lelkésszel

– *Kedves lelkész úr! Az embert mindig meghatározza egy életre a családi háttér. A közege, ahonnan jött. Talán egy lelkész számára még fokozottabban igaz ez. Milyenek voltak a gyermekéveid?*

– Szüleimnek köszönhetően teljes érzelmi biztonságban nevelkedtem, keresztyén értékek mentén. Habár a Budahegyvidéki Egyházközségben kereszteltek meg, mégsem ott nőttem fel, mert szüleim állatorvosként vidéken kaptak munkát. Meghatározóak voltak a települések, ahol élhettem, így Tardos, majd Tata, ahová azért is költöztünk, hogy növéremmel egyszerűbb legyen az iskoláztatásunk. Szép emlékek a gyermekkori nyaralások is anyai nagyanyámnál.

– *Családdal is kapcsolódsz az evangélikus egyházhoz?*

– Evangélikus gyökereim valahol Szákszenden keresendők, ahol anyai ükapám volt kántor-tanító, fia Gyúron lett lelkész. Édesanyám már a Budahegyvidéki gyülekezetben nőtt fel, s nekem is innen vannak első emlékeim, majd Tatáról. Nagyanyám is nagy hangsúlyt helyezett evangélikus identitásom erősítésére, már 1984-ben részt vettem Budapesten az LVSZ nagygyűlésen, 1985-ben pedig elvitt Wittenbergbe. Átala ismerhettem meg Ordass Lajost (akitől több kéziratot őrizhetek), Vajta Vilmost, aki feleségével gyakran szállt meg nála, s Szépfalusi Istvánt is. Az utóbbi kettővel már tudatosan beszélgethettem, teológusként, de Ordassból csak annyi maradt meg, hogy egy kedves bácsi volt, akitől cukorkát kaptam, majd pedig a sírja, amit évről évre felkerestünk.

– *Ebből még nem következett a lelkési pálya. Hogy a teológia hivatássá az életedben?*

– Szüleim sokáig aggódva nézték, hogy nem tudom eldönteni, hogy mit is akarok az élettől. Mivel agrár-technikumba jártam, így éppenséggel a mezőgazdasági pálya nyitva lehetett volna előttem, mégis egy közgazdasági főiskola alapozó évfolyamában találtam magam, ami arra jó volt, hogy nyelvvizsgáztam, de az első év után, 1994-ben elmentem a Teológia pótfelvételijére, ahová fel is vettek. Természetesen nem egy kósza ötlettől vezérelve döntöttem így, hanem egy hosszú folyamat részeként. Nagy hatással voltak rám a Fejér-Komáromi Egyházmegye ifjúsági táborai, melyek a rendszerváltás előtt is működtek, komoly tömeget mozgattak meg. Mindez megerősített abban, hogy szolgálnom kell.

– *Nem csak lelkészként szolgálsz, hanem úgy is, mint férj és apa.*

– Igen. Még a középiskola végén ismeretem meg a feleségemet, s most már 22 éve élünk boldog házasságban. Mivel szociális téren dolgozik, jól kiegészítjük egymást, a gyülekezetben pedig mindig aktív. Nagyon büszke vagyok a szakmai s egyházi elkötelezettségére. Nagylányom főiskolás, fiam érettségire készül, kislányom pedig a Péterfyben negyedik. Felneveltük még nagylányom egy barátnőjét, akit a főiskoláig kísértünk, a mandátumunk ott lejárt.

– *Bakonyszombathely volt az előző szolgálati helyed. Milyen tapasztalatokat hoztál köztünk onnan?*

– A teológia elvégzése után 2000-ben ordinált D. Szebik Imre, s helyeztet ki. Rengeteg szeretetet kaptam, s épülhettem abból - a ma már csak nyomokban megtalálható - „parasztintelligenciából”, ami hitte és bölcsességgel párosult. De ugyanezt megélhettem az egyházmegye lelkési

karában is, ahol még jó pár idős kolléga osztotta meg tapasztalatait és hitét velünk. A megyénkben 11 évig szolgáltam esperes helyettesként, s ez nem csupán formális tisztség volt, hanem valóban mindent megbeszéltünk Szarka István esperessel, aki nem mellékesen kiváló barátom. Emellett vezettem a lelkési munkaközösséget, tagja voltam a zsinatnak, a teológiai bizottságnak stb.

– *Nekünk lelkészeknek nagyon fontos, hogy el ne fáradjunk a szolgálatban, ki ne égünk. Te miben találsz meg a kikapcsolódás és feltöltődés lehetőségét?*

– Szeretem a sportokat, nem véletlenül szerveztem éveken keresztül sporttáborokat, amelyeknek nagy sikere volt, s a

gyülekezet is profitálhatott belőle. A sport komoly segítség tud lenni a misszióban. Ha tehetem, eljárak futni, idén kollégákkal indultunk az „Ultrabalon” nevű versenyen is. Hegyekben kerékpározom, sziklamászásba pedig az egykori tatabányai ifjúság vitt bele, nagyon szerettem az kihívás végett. Ezekre is szerveztem túrákat, kirándulásokat. Bakonyszombathelyen a gyülekezeti tagokkal minden szerdán kosaraztunk, volt, amikor pingpongoztunk. Egy másik kedves elfoglaltságom az építkezés. Van egy házunk, mindent két kézzel csináltunk rajta. Így nem csak betonoztam vagy festettem, de villamos rendszert építettem, kandallót és hozzá fűtésrendszert, hajópadlóztam, szigeteltem, gipszkartonoztam, térköveztem, öntözőrendszert építettem ki stb. A kandallóépítésbe úgy belejöttem, hogy Ászáron a gyülekezet tanítói lakásába is építettem központi fűtéssel, így a gyülekezetnek nem kellett milliókat kiadnia. Én pedig lelkészként legalább láthattam valaminek azonnal az eredményét, mert ez a mi szolgálatunkra egyébként nem jellemző.

– *Három hónapja szolgál Győrben. Hogy érzed magad?*

– Az itteni szolgálat sokban emlékeztet a korábbira. Szívesen dolgozom a gyülekezetben, a Péterfy és a Szeretetház pedig koncentráltan adja mindazt, ami eddig szétszórva volt. Bár a hegyek és a rájuk való kilátás hiányzik, de – érdekes módon - a családból csak nekem. Igyekszem ezzel is mielőbb megbarátkozni.

Jánosa Attila
lelkész

A harang kondulása, az óra ütése, vagy szívünk dobbanása az idő múlását juttatja eszünkbe. A harangszó pedig életünk legünnepélyesebb hangzó élménye. Összeköti a földet az éggel. Ezért is emelték a harangokat a toronyba, hogy az ég felé irányítsák figyelmünket.

Húsz éves a HARANGUNK 1997–2017

20 évvel ezelőtti reformáció ünnepe különleges alkalom volt a gyülekezet életében. 1997. október 31-én szólt meg először a győr-nádorvárosi evangélikus templomban a harang. 470 évvel később az első idetelepült evangélikus hívek után.

A gyülekezet egy tagja szervező munkába kezdett és az általa tett adomány mellé mások is adakoztak, így az összegyűjtött pénzből harang került a karcsú tornyú templomba. A belőle áradó lelkesedés másokra is átragadt és sokak segítségével a terv megvalósult. A közös munka összekovácsolta a gyülekezetet. Nagy öröm volt, amikor a magas toronyba felhúzták a virágfüzérrel feldíszített harangot, ott lebegett ég és föld között, miközben a hívek ének szóval kísérték az eseményt, de a legszebb pillanat mégis az volt, amikor meg is szólt!

A toronyba került 555 kg-os harang id. Gombos Lajos aranykoszorús harangöntő őrbottyáni műhelyében készült el. Elmondhatjuk azóta van lakója a templomtoronyban!

Ez a harang erőpróba volt a gyülekezet életében, amelyet sikerült megoldani, mert akik résztvettek a munkában azoknak volt igazi erőforrásuk. Az erő nem önmagunkban volt, hiszen énekeljük is „erőnk magában mit sem ér, mi csakhamar elesnénk”. Ezt tapasztaltuk meg akkor és azóta is mindennap. Az Istennek ereje legyen meg továbbra is a gyülekezet minden tagjában, hogy ha erőpróba előtt állunk, akkor az erőforrás segítségével legyőzzük a nehézségeket és feladatokat.

Horváthné dr. Molnár Livia

Részvételünk a reformáció 500. évfordulója alkalmából rendezett „Nemzeti megemlékezés” budapesti központi rendezvényén

Egyházközségünk vasárnapi istentiszteleti hirdetései között - több héten keresztül - tette közzé, hogy az Öregtemplom elől 2017. október 31-én reggel hat óra után indul egy 54 személyes autóbusz, amely testvéreinket szállítja Budapestre a Papp László Sportarénaiba, ahol 10 órakor kezdődik a reformáció 500. évfordulója alkalmából rendezett „Nemzeti megemlékezés” című központi rendezvény. A megemlékezés mottója: „Az igaz ember hitből él”. A hirdetések nagyon eredményesek voltak, miután október 31-én a reggeli induláskor alig maradt üres hely a buszon.

Az ünnepség megkezdése előtt a színpadon az énekkaron kívül a protestáns hazai és határon túli egyházak magyar vezetői foglaltak helyet. A megemlékezés délelőtti részének első órájában az Arénát majdnem teljesen megtöltő ünneplő gyülekezet protestáns istentiszteleten vett részt.

Bűnbánatot Gáncs Péter egyházunk elnök-püspöke tartott, majd a Káté üzenetét Fekete Károly püspök tolmácsolta. Az ige-hirdetést Steinbach József a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke végezte. Hitvallást Papp János egyházelnök, Fabiny Tamás püspök és Pataky Albert egyházelnök mondott. Ezt követő Csomós József püspök imádkozott.

Hálaadást Bogárdi Szabó István püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke tartotta. Végül áldást osztott Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke, Szemerei János püspök és Fazekas László püspök.

Az istentisztelet után Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere, a Reformáció Emlékbizottság ügyvezető elnöke tartott beszédet, melyben a reformáció máig tartó hatásait elemezte, majd egy rövid filmösszeállítást nézhetett meg az ünneplő gyülekezet, mely az Emlékév emblematis eseményeit foglalta össze. Ezt követően Orbán Viktor miniszterelnök, a Reformáció Emlékbizottság elnöke tartott ünnepi beszédet, mely a reformáció üzeneteit értelmezte mai körülményeinkre. Az ünnepi beszédek meghallgatása után az evangélikus és református himnuszt énekeltek el a

résztevők. A délelőtti program Gottfried Locher, a Svájci Református Egyházszövetség elnökének üzenetével és nemzeti himnuszunk eléneklésével zárult.

Az ebédszünetet követően az ünnepség gálaműsorral folytatódott, melynek keretében filmeket, verseket, kórusműveket, zenei produkciókat, könnyűzenei számokat és táncokat láthatott az ünneplő gyülekezet.

lő gyülekezet. A produkciók közül ki kell emelni – a teljesség igénye nélkül – Gárdonyi Zsolt „Calvin Suite” harsona kvintettjére az Experidance táncgyűttes által bemutatott koreográfiát, valamint az Árva Bethlen Kata Emlékirataiból Kökényessy Ági színművész nő tolmácsolásában előadott részletet. A délelőtti és délutáni műsorban igen sok helyen elhangzott énekeket előadó énekkar frenetikus sikert ért el minden alkalommal. A sportaréna folyosóin különböző protestáns iskolák mutatkoztak be tablókön.

Az Aréna környékén a buszok közlekedését is nagyon jól szervezték, mert a rendezvény befejezése után 20 perccel már az autópályán haladt buszunk. A hazaút nagy részén egyházi dalokat énekelünk, így szinte elröppent az utazás ideje. A közös részvétel nagyon jó közösségteremtő hatású is volt. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani minden kedves testvérünknek, akik részt vettek a közös utazáson a rendkívül fegyelmzett viselkedésért és a jó hangulat megteremtéséért! Erős vár a mi Istenünk!

Dr. Galli Csaba
felügyelő

Gyülekezettörténeti kiállítás az Öregtemplomban

2017 júniusában a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódó ünnepségek és rendezvények helyi elemeként gyülekezetünk közel fél évezredes múltjáról szerveztünk kiállítást, mely 9+1 molinón mutatta be a helyi evangélikus-ság múltjának illetve jelenének fejezeteit. Az összeállítás fő rendezőelvét a kronológiai sorrendiség képezte, ám bizonyos területek - mint a két templom, a győri evangélikus oktatás, vagy éppen a szeretetház története - külön tematikus összefoglalást nyertek. Az egyes molinókon igyekeztünk az általános történet megjelenítése mellett külön keretes részekben elhelyezve életrajzokkal, érdekességekkel, esetleg a helyi jelenségek tágabb összefüggésrendszerének bemutatásával színesebbé tenni a tartalmat, s mondandónkat számos képi

illusztrációval is kiegészítettük. A tíz összefoglaló ismertető mellett az Öregtemplom oltárájának két oldalán kis rögtönzött tárgyi kiállítást is berendeztünk, mely a gyülekezet gyűjteményében megőrződött tárgyi kincsek szűkre szabott bemutatásának feladatát vállalta magára. Ezzel az összeállítással kívántunk tisztelni az emlékével, s azok előtt az evangélikus elődök előtt, akik buzgó hittel és töretlen kitartással, néha meglehetősen heves ellenszélben gyakorolták vallásukat és gyarapították a gyülekezetet mind lelkiekben, mind anyagiakban az elmúlt évszázadok során. Egyúttal nem titkolt célunk volt az is, hogy a jelen gyülekezete is kicsit jobban megismerhesse az evangélikusság múltjának helyi eseményeit, ezzel is erősítve felekezeti identitását. *(Világi Dávid történész, levéltáros)*

Tudod-e?

Keresd meg a szavakat!

	F	A	J	Á	T	É	K	K	C	H	
koszorú	A	K	T	É	L	A	P	Ó	S	Ó	család
fa	Y	O	F	É	N	Y	E	K	A	K	játék
ajándék	T	S	D	E	T	U	P	Í	L	É	ajándék
télapó	R	Z	V	A	R	F	U	M	Á	D	gyertya
csillag	E	O	S	Z	Á	N	K	Ó	D	N	karácsony
fények	Y	R	T	Y	D	Í	S	Z	S	Á	dísz
hó	G	Ú	A	J	Á	N	D	É	K	J	szánkó
	K	A	R	Á	C	S	O	N	Y	A	
	C	S	I	L	L	A	G	B	R	I	

Csanádi Imre: Karácsony fája

A Karácsony akkor szép, hogyha fehér hóba lép-nem is sárba, latyakba... Ropog a hó alatta.

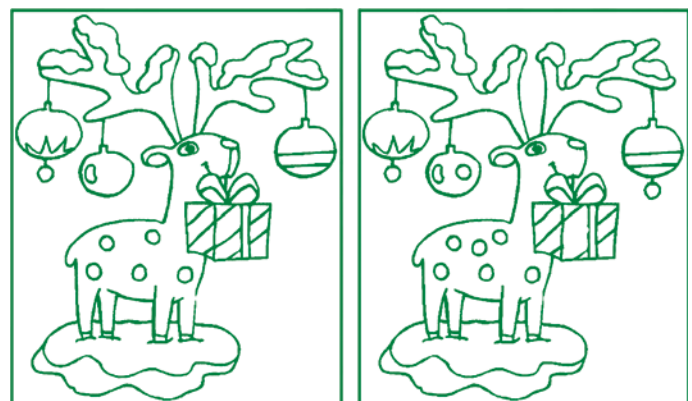
Hegyek hátán zöld fenyő, kis madárnak pihenő-búcsúzik a madártól, őzikétől elpártol.

Beszegődik, beáll csak szép karácsony fájának-derét-havát lerázza, áll csillogva, szikrázva.

Ahány csengő: csendüljön, ahány gyerek: örüljön, ahány gyertya: mind égjen, karácsonyi szépségben.

Keresd a különbségeket!

A reformáció ünneplése óvodánkban

„Rózsákon jár Krisztus híve, ha keresztet hordoz szíve”

Új óvodánk birtokba vétele óta dédelgetett álmunk vált valóra 2017. október 27-én, amikor a Reformáció 500. ünnepségsorozat keretében, messze hangzó éneksszóval és az Úr Igéjével köszönthettük az Óvoda főbejárata fölé helyezett Luther-rózsánkat. Ünnepségszünk méltó lezárása volt azoknak az eseményeknek, óvodai és gyülekezeti alkalmaknak amelyek az elmúlt esztendőben történtek. A szülőkkel közös kézműves alkalmak, a Luther című film megtekintése, reformációi előadásorozat, a koncertek, mind a reformáció üzenetét hordozták.

Az óvó nénik gazdag ötlet-tárát bizonyítja az a sokféle tevékenység, játék, ami a Luther-rózsza köré épült. Játékos vetélkedés indult a csoportok között azzal a feladattal, hogy különböző technikákkal készítsék el a Luther-rózsát. A

kész alkotásokat kiállítottuk az óvoda előterében.

Ünnepünk délelőtti örömteli éneksszóval, „Ez az nap, ez az a nap, mit az Úr szerzett...” kezdetű énekünkkel vonultunk az épület mellé. Nagy öröm volt számunkra, hogy a kedves szülők is megtiszteltek bennünket a részvételükkel. A kisgyermekek nyakában ott lógott a nap emlékére készített Luther-rózsza. Isten Igéje, s az Áldás, érezhetően eljutott kicsikhez és nagyokhoz egyaránt. Mindezek után néhány apuka segítségével három fát ültettünk az óvoda elé a nap emlékére, hogy gondozhassuk őket, és szemtanúi lehessünk növekedésüknek.

Miközben a sok gyermekszájából, messze hangzóan zengett a „Ha te Jézust követed...” - kezdetű énekünk, örömteli szívvel gyönyörködtünk a mi Luther-rózsánkban. (Hujber Istvánné - óvodavezető)

„A szeretet és a hűség ne hagyjon el téged”

Kovács Marianna, a Péterfy Sándor Evangélikus Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium gazdasági vezetője 25 éve került az *Insula Lutherana* kötelékébe. Maricát kérdeztük múltjáról, jelenéről és jövőéről:

1992-1994 között diákként éltem az *Insula Lutherana* falai között. Az általános iskola 7.-8. osztályos diákjaként élveztem

az akkor újrainduló iskola családias hangulatú, nyugalmas légkörét. Az iskolai rendet gyorsan megszoktuk, szerettük a csendes napok meghitt hangulatát, a karácsonyi műsorokat, farsangi bolondozásokat, osztályprogramokat. Emlékszem az iskolai újság, a Hírharang első számának összeállítására, az első diákönkormányzati ülésre is, és az utolsó osztályfő-

női órára, melyen osztályfőnökünkől mindenki saját névre szóló útravalót kapott búcsúzóul. Én az alábbi: „A szeretet és a hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, ird fel a szíved táblájára.” (Péld. 3,3.)

2002-ben pályakezdő közgazdászként lehetőségem volt visszatérni. 2006 óta már gazdasági vezetőként az optimális feltételek biztosítására, a nyugodt, stabil háttér megteremtésére töreksem. Az intézményi gazdaságis, adminisztratív munkatársak nyugdíjba vonulása után Judittal pályakezdő fiatalokat alkalmaztunk, sokan közülük volt diákjaink. A szakmailag felkészült kollégákból egy ütőképes csapatot sikerült „kovácsolnom”, akikkel az Evangélikus szigeten belül is egy kis közösséget alkotunk.

A közeljövőben boldog kismamaként születendő gyermekemre és családomra fordítom minden energiámat. Nyugodt szívvel távozom a boldog kismamaévek idejére, hiszen tudom, hogy gazdaságis és adminisztratív kollégáim új irányítással is kiválóan helyt állnak majd. Várunk vissza Marica! (Kovácsné Hujber Krisztina gazdasági ügyintéző)

Reformáció – kulturális kincskereső

komplex műveltségi vetélkedő

A meghirdetett verseny két tanéven átívelve 2016 őszén kezdődött és 2017 őszén ért véget. A döntőben általános iskolás csapatunk a 2. helyezést, gimnazistáink a 4. helyezést érték el, egy ponttal lemaradva a 3. helyről. Büszkék vagyunk a versenyzőkre és hálásan köszönjük mindenkinek a segítségét!

Általános iskolások: Pintér Gáspár, Pataky Júlia, Rátz Orsolya 7/III., Rábai Klára, Pálfay Dániel, Pintér Gáspár 8/IV. Felkészítő tanár: Oberling Zsanett. Gimnazisták: Fenyvesi Zsófia, Halász Hanna, Kovács Nikolett, Marton Dániel, Oravec Rebeka 11. osztály. Felkészítő tanár: Némethné Sáhó Éva.

Őszi csendesnap az iskolában

„Más alapot senki sem vehet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11) Ezzel a páli mondattal kezdtük meg őszi csendesnapunkat. Csorbáné Farkas Zsófia iskolalelkész áhítatában arról a közös alapról beszélt, aki 500 éve, sőt 2000 éve ugyanaz: Jézus Krisztus. Az áhítatot követően az alsós diákok osztályonként elkészítették 95 tételüket. A papírokra olyan értékek, szimbólumok kerültek, amelyek nélkülözhetetlenek a mindennapjainkban, amelyekre jó tekinteni és emlékezni, sőt gyakorolni, ha éppen feledésbe merülne közösségünkben. 1517. október 31.-re emlékezve, a tételüket iskolánk bejárati ajtaján helyezték el, hogy az intézménybe belépve

egy-egy szót, szimbólumot magunkkal vihessünk a hétköznapokba. Felső tagozatos diákjaink Róka Szabolcs Tinódi-díjas lantművész, énekmondó előadását hallgathatták meg. A csendesnap hátralévő részében reformációi alkotásokat készítettek (Luther-tó, igés könyvjelző, Bibliát népszerűsítő plakátot, Luther Márton facebook profilját) az osztályok. A felsősök napját közös éneklés zárta az aulában. A gimnazista diákok Tamás-misében vettek részt, ahol Vancsai József iskolalelkész hirdette az ígét. Az istentisztelet keretén belül 95 tételt szögeztek ki egy ajtóra, majd ezt követően úrvacsorai közösségben lehettek együtt diákjaink.

Iskolai felvételi

Hamarosan elérkezik az óvodai felvétel és a beiskolázás időpontja. Szeretettel várjuk a gyermekeket óvodánkba, általános iskolánkba és a gimnáziumba. Szeptembertől igényes és ideális körülmények között folytathatjuk munkánkat. Kérjük, látogassanak meg bennünket, és személyesen győződjenek meg minderről. A bejutás feltételeiről honlapunkon tájékozódjanak: www.peterfy.hu

Miért érdemes gyermekének a Péterfyt választani?

- Nemcsak a tudást fejlesztjük, a gyermekek lelke is fontos
- Egyénre szabott bánásmódban részesülnek ovisaink, tanulóink
- Családias hangulat, mozgalmas keresztyén közösségi élet vár mindenkit
- Jól képzett óvónők, tanárok nevelnek és tanítanak
- Harmonikus a nevelő-gyermek, a tanár-diák kapcsolat
- Könnyű megközelíthetőség, festői környezet
- Több milliárd Ft-os támogatásból újult meg az épületegyüttes
- 2018 szeptembertől korszerű, modern, minden igényt kielégítő kollégium is várja az érdeklődőket.

Szeretet? Mosoly? Várja a lélek!

Érzi, még itt vagyok, érzi, hogy élek!

Szeretetházi híreinket legutóbb a tavasz-várással fejeztük be. A megújuló természettel mi is boldogan szívtuk magunkba sétáink során a friss levegőt, és kezdtünk készülni a Húsvét közeledtére. Áhítatokon, istentiszteleteken hallhatuk Isten igéjét, megtapasztalhattuk megújító, éltető erejét. Készült a dekoráció, ajándék, és beszélgettünk is a lakókkal az ünneppel kapcsolatos emlékeikről. Kézműves foglalkozásokon tulipán, jácint formálódott szorgos kezek munkájával, később ajtódísz, falkép és harisnyavirág készült a foglalkoztatóban. A szokásos és kedvelt programok mellett megőrvendeztetett bennünket az elmúlt időszakban: a Győrvárosi dalkör - nótákkal és táncsal, jó hangulatú közös énekléssel; Spanicsek Attila és Hurtik Imre – tárogatón játszott gyönyörű dalokkal; az Ásványrári táncsoport vidám és modern elemekkel tűzdelt műsorral; és az evangélikus iskola diákjai egy meghatározó és megindító 1956. október 23-ra emlékező műsorral. Hálásak vagyunk, hogy önzetlenül, szeretetből szép perceket hoztak lakóink életébe, ahogyan az önkéntes segítők is, diákok és

felnőttek, akik szabad idejükből áldozva látogatják az odafigyelésre „éhes” idős gondozottakat. November elején istentiszteleten gyertyagyújtással és imádsággal megemlékeztünk lakóinkról, akik az elmúlt egy évben hunytak el. Mostanában készülünk az előttünk álló Ki-Mit-Tud-ra. Nagy az izgalom, de erről hadd számoljon be egyik lakónk, Lampert Lőrincné, Ani néni:

„Ki-Mit-Tud-ra készülünk. Nagy a lelkesedés. Kórusok, körök, csapatok, csoportok alakulnak, duók szerveződnek. A szobák fehér falai közül előcsoszogó fájdalmas lábak

felfrissülve tipegnek az összeolvasási szertartásokra. Mindenki a legjobbat akarja kihozni magából. Az a közös cél, hogy az elcsüggesztő novemberi napok egyformaságát színesítve felvidítsuk egymást, - közösséggé nemesíti a még mozdulni képes lakótársakat. mi, akik ebben részt veszünk, érezzük, hogy ez csak egy virtuális állapot, amit a szervezők hármasa: Edit, Anikó, Bea szeretetreméltó egyéniséggel, meggyőző küzdelemmel, sok-sok fáradozással hozott össze. Ez egy öregotthon. Az öregek szenvedő (fájdalmaktól szenvedő) közösségét alakítgatják ők kitartóan

vidám komédiássá. Formálnak bennünket fáradhatatlanul, vén autodidakta „művészekké”. Mi meg irántuk való elmélyült szeretetből, tesszük, amit tenni kell. Pedig él bennünk egy önismeret. Jönnék – mennek a légköri frontok, meg a próbák közbeni kudarok, önkritikák. Ezekre lehet bizony jól és rosszul reagálni. Hát mi meg fogjuk mutatni, hogy a szeretet igenis győz bennünk. Vállaljuk! Megcsináljuk! Isten segítségével!”

Samu Jánosné
mentálhigiénés munkatárs

Forrás – Győri Evangélikus Hírlevél. Főszerkesztő: Csorba János. Szerkesztőbizottság tagjai: Csorba János, Mesterházy Zsuzsanna, Jánosa Attila, Vancsai József. Szerkesztő: Dobó Eszter | Nyomdai előkészítés: Konrád Sándor. Nyomtatta: Palatia Nyomda, Győr. A kiadvány ingyenes. Adományokat köszönettel elfogadunk.

Ünnepi istentiszteleti rend

december	Öregtemplom			Újtemplom			Szabad-hegy	Győrújfalu	Bácsa	Győr-szentiván	Gönyű	Nagyszent-jános	Infó	
	8:30	10:00	16:00	8:30	10:00	16:00	16:00	10:00	15:00	15:00	8:30	16:30		
24.	V		I.J.*	CS.J.*			M.ZS. Gyerekkarácsony	V.J.	J.A.	J.A. 17.00			Szenteste	
25.	H	SZE.J.*	SZE.J.*		CS.J.*	CS.J.*		V.J.*	V.J.*	CS.J.*	SZE.J.*	V. J.*	SZE.J.*	Karácsony
26.	K		J.A.*			M.ZS.			SZE.J.*					Karácsony
31.	V		CS.J.*	SZE.J.	CS.J.*			V.J.	V.J. 17.15	SZE.J. 17.15				Óév
1.	H		J.A.*		M.ZS.*					M.ZS.*				Óév
6.	Szo		J.A.					J.A.						Vízkereszt

Jelölések: * = úrvacsorás istentisztelet, JI = gyermek istentisztelet, Sze. J. = Szemerei János, I.J. = Iltzész János, J.A. = Jánosa Attila, CS.J. = Csorba János, M.ZS. = Mesterházy Zsuzsanna, V.J. = Vancsai József, CS.F.Zs. = Csorbáné Farkas Zsófia

Elérhetőségek, lelkeszi körzetek

Honlap: www.gyor.lutheran.hu • E-mail: gyor@lutheran.hu • Facebook: Győri Evangélikus Egyházközség

Öregtemplom 1. körzet:

CSORBA JÁNOS ig. lelkész (06/20/824-6247)
Belváros, Révfallu, Bácsa, Vámoszabadi, Likócs

Öregtemplom 2. körzet:

JÁNOSA ATTILA lelkész (06/20/824-4618)
Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárvaros, Győrújfalu,
Szigetközi szórványok, Fehérvári út, Szent István út,
Bartók Béla út, Szigethy Attila út által határolt terület

Újtemplom 3. körzet:

VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)
9024 és 9023 irányítószámok szerint, Marcal I., Marcal II.,
leszámítva a Fehérvári út, Szigethy Attila út és a Szent
Imre út által határolt részt

Újtemplom 4. körzet:

MESTERHÁZY ZSUZSANNA lelkész (06/20/416-3501)
(9028, 9011 és a 9023 irányítószámok szerint, a Fehérvári
út, Szigethy Attila út és a Szent Imre út által határolt részen)

Intézményeink:

Szeretetház lelkésze: VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)
Iskolalelkészek: CSORBÁNÉ FARKAS ZSÓFIA lelkész (06/20/824-8765);
VANCSAI JÓZSEF lelkész (06/20/824-2248)

Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy egyházközségi ügyek (esküvő, keresztelej, temetés) intézésekor keressék a lakóhelyük szerint illetékes lelkészt

Egyházfenntartási hozzájárulásukat a Győri Evangélikus Egyházközség
10700031-25055203-51100005 számlaszámán utalással is befizethetik.

Öregtemplomi Központi Lelkeszi Hivatal

Hivatali idő: H - Cs: 7.45 – 16.00, P: 7.45 – 15.00 Ideiglenes cím: 9025 Győr, Kossuth u. 16. Telefon: 96/524-708. Mobil: 20/824-8101
Fax: 96/524-709, Insula Lutherana Varroda Honlap: varroda.netai.net Tel.: 20-824-4619

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN GYÜLEKEZETI TAGUNKNAK!**